

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XXIII. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm830/facsimile.pdf (tilgået 09. juli 2024)

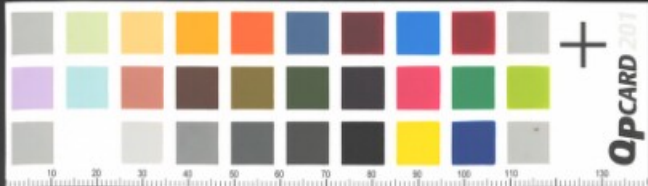
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sjælen og Livet i den ægte Dannished: hin hjertelige Knyttelse til glæve Forældre og Bedste-Forældre i hundrede Led! Synet for de gamle Dages Herlighed forbandt, Dret bevedes for Fædres dybe Røst, for Moders-Maalets søde Klang, og de forgangne Dages høie Varsels-Stemme! Med Feie kan man sige, at Fædrelandet var indvortes opløst og adskilt, førend det ramdes af hine udvortes Ulykkes-Slag, hvorunder vi have seet Banneret synke og Daabenet slækkes, hvoraf, som efter et Jord-Stjælv, Danne-mark bærer endnu; med Feie tale vi saa, thi hvad uden Fædrelandets Kronike: hiint store Dane = Hjerte = Leven = Skjold, kan lægge Broe over Belgen, og kiærlig i Danne-marks Navn sammenfeie hvad Havet adskiller! Hvor, undtagen i et kiærligt Minde, og i en levende Ihukommelse af fælleds glæve, priselige Konger og Fædre, hver, uden der er vel Vaandet, som fermaaer stærk og fast og levende at sammenknytte Søllandsfar og Hvenboe og Jyde, og hvad vi alle af Naturen nævnes, sammenknytte os som i en Sloise: i et frivilligt, men dog uopløseligt Stalbroderskab til een omvundet Menighed af Dannemænd! Ja! er det kun Hierne-spind, hvad heller en sandsfærdig Eignelse, naar man, med Diekast paa hvad der kaldes Danne-mark, vil sige, at, ickun ved Kiær-Minder, kan Mai og Poes, Fiol og Lyng forbindes ventlig til en fæver Krands for Danne-Kongen!

Vel maa det ei delges, at fra Christen Pedersens og Anders Vedels Dage, indtil Nu, har Danne-mark vel neppe nogen-sinde aldeles været bar og blottet for boglærde Mænd, som slittig hyslede med Fædrelandets Kronike, pensede vel mangen Gang

paa, og prøvede skundom at skænke os den i en Dragt, der bedre, end de Gamles, svarede til Tidens Tær og Smag og Vilkaar; hverken skal vi glemme eller ringeagte lige Dannemænd; nei heller glade lægge til, at Danmark's Konger for det Meste udnævnedes til den historiske Beskilling, hvem der i deres Dine synes des meest bekvem; men siden det er Noget, som trænger til at meddes og fortalles hardtad allevegne, saa er just deraf oienfyntat, at enten har de samme gode Mænd dog ei formaaet hvad man maatte ønske, eller ogsaa har man ingen Lyft havt til at læse hvad man burde, eller der har endelig paa begge Sider været Feil og Bress, som hindrede en Fremgang og et Udsald, det endnu er Noget værdt at tale om. Det Sidste mener jeg, thi det er sikkert nok, at havde ifkun Mange ret havt Lyften til at kiende og indprænte sig de gamle Dages Billede og Lignelse, da havde de vel fundet Samme, da havde det ei faldet dem for tungt at værne sig til Stævningen i gamle danske Bøger, da vilde der, om ei for Andet, saa dog for Bindings Skyld, nok været dem, som havde sørget for at Bedels Bog, Niim-Kroniken og andet Sligt var blevet fal; men det er paa den anden Side derfor lige sandt, at om der havde været nok saa mange velvillige Læsere til gode Kroniker, saa vilde næsten alle de, der siden Bedels Dage ere skrevne, dog kun fundet Gaa, fordi de gierne enten vare paa Latin, eller dog kun paa et Slags for Lyft ulæseligt Dansk, og svarede for til Ingens end til Alles Tær.

Dist nok var det en Mand af Vælden, som i Kong Christian den Sjettes Dage skrev en Danmark's Riges Historie, thi det var Ludvig Holberg, den vidtberømte Nordmand med det store

